

autoritatem verberari? neque iudicium sequere: neque vim pertimesces? Quæ tecum Catilina, sic agit, & quodammodo tacita loquitur. Nullum jam tot annos facinus exitit nisi per te: nullum flagitium sine te; tibi uni multorum civium necesse, tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera: tu non solum ad negligendas leges & quæstiones, verum etiam ad evertendas perfringendasque valuisti. Superiora illa quanquam ferenda non fuerunt, tamen ut potui, tuli: nunc vero me totum esse in metu propter te unum, quicquam increpuerit. Catilinam timeri, nullum videri contra me consilium iniri posse, quod a tuo scelere abhorreat; non est ferendum. Quamobrem discede, atque hunc mihi timorem eripe, si est verus, ne opprimar; sin autem falsus, ut tandem aliquando timere desinam. Hæc si tecum, ut dixi, parricia loquatur, nonne impetrare debeat, etiamsi vim adhibere non possit?

Plura exempla occurrent apud alios. Apud Xenophontem 2, ἀπόμην, voluptatis & virtutis personæ introducuntur. Apud Ovidium in Metam. lib. 7. lib. 11. & l. 2. Famis, Somni, & invidiæ. Apud Virgilium, Famæ. Apud Lucanum Linguae. Apud Plutarch. Virtutis & Fortunæ. Ap. Cic. Verr. 1. Una Sicilia, altera Siculorum, &c. Profopœia introducuntur.

CAPUT XXXI.

A D D U B I T A T I O
est deliberatio nobiscum, cum dubitare & nescire nos aliquid significamus: *Græce dicitur* ἀπορία, ut: *Eloquar, an sileam?* VIRG. l. 1. *Æn.* Quo me vertam nescio, CIC. pro Cluent.

Pf. 139. v. 7. *Quo ibo a spiritu tuo? & quo a facie tua fugiam?*

Verf. 8. *Si ascendero in cælum, tu illic es: Si in infernum lectum stravero, ades.*

Verf.

Verf. 9. Si su
bitavero in extr

Verf. 10. Illi
prehendet me de

(Hic secum Dav
ingere a Domino
deliberatio nobiscum
tus, quid acturi sin
ri, arum hoc vel
Deliberatio vero est
inus subinde inter
tus audientium an
quam expectatione
l. 1. c. 34.)

Differt Addu
t præcedentibus
id est, simplici
ne: hæc vero su
quædam propri
nem considera

Luc. 16. v. 3.
qua Dominus me
vau, mendicare

1. Cor. 11. v. 2
Non laudo.

Phil. 1. v. 22.
re, an mori? &
a duobus: deside
multo magis me
cessarium prope

Verf. 9. *Si sumpsero pennas meas diluculo & habitavero in extremis maris.*

Verf. 10. *Illic etiam manus tua ducet me, & apprehendet me dextera tua, &c.*

(Hic secum David deliberat & dubitat sive nescit, quo fugere a Domino debeat. Definitur autem Addubitatio *deliberatio nobiscum*, quia tacite quasi nobiscum deliberamus, quid acturi simus; utrum scilicet de hoc vel illo dicturi, utrum hoc vel illud facturi aut intermissuri simus, &c. *Deliberatio vero est, cum varias tanquam consultationis rationes subinde interrogamus*, quo in genere suspensis diutius audientium animis, aliquando inexpectatum quippiam expectatione ipsa majus aut minus statuit. *Talæus l. 1. c. 34.*)

Differt Addubitatio & seqq. figuræ sententiæ a præcedentibus, quia illæ fuerunt in Logismo, id est, simplici consideratione uniusque sermone: hæ vero sunt in Dialogismo, ubi conjuncta quædam propter interrogationem & responsionem considerantur; *Claud. Min. ad Tal. c. 34.*

Exempla alia.

Luc. 16. v. 3. *Ait dispensator intra se: Quid faciam, quia Dominus meus aufert a me villicationem: Fodere non valeo, mendicare erubesco.*

I. Cor. II. v. 22. *Quid vobis dicam? laudabo vos in hoc? Non laudo.*

Phil. I. v. 22. *Addubitatur Paulus, utrum melius sit vivere, an mori? Quid eligam, inquis, ignoro. Coarctor enim a duobus: desiderium habens dissolvi & esse cum Christo, multo magis melius: permanere autem in carne, magis necessarium propter vos.*

Cic. de Invent. *Sape & multum hoc mecum cogitavi, bone an maii plus attulerit hominibus & civitatibus copia dicendi & summum eloquentiæ studium.*

Pro Cluent. *Equidem quod ad me attinet: quo me veritam nescio: negem fuisse illam infamiam corrupti iudicii? negem illam rem agitatam in concionibus? jactatam in iudiciis? commemoratam in Senatu? evellam ex animis hominum tantam opinionem? tam penitus insitam, tam vetustam? Non est nostri ingenii: vestri auxiliæ est (iudices) hujus innocentia, sic in hac calamitosa fama, quasi in aliqua perniciosissima flamma atque in communi incendio subvenire.*

Phil. I. *Quid putem? contemptumne me? non video, nec in vita nec in gratia, nec in rebus gestis, nec in hac mea mediocritate ingenii, quid despiciere possit Antonius. An in Senatu facillime detrahi posse credidit? Atqui ordo clarissimis civibus bene gesta Reipubl. testimonium multis, mihi uni conservatæ dedit. An decertare mecum voluit contentione dicendi? hoc quidem beneficium est: Quid enim plenius, quid uberius, quam mihi & pro me & contra Antonium dicere? illud profecto est: non existimavit sui similibus probari posse se esse hostem patriæ, nisi mihi esset inimicus.*

In Orat. ad Brut. *Utrum difficilius aut maius esset negare tibi sæpius idem roganti, an efficere id quod rogares, diu multumque Brute, dubitavi, &c.*

Pro Q. Ligar. *Obfuit eo tempore plurimum Reipubl. consulum sive stultitiam sive malitiam dicere oportet, sive utrumque.*

Pro A. Cluent. *Non dico, iudices, hoc tempore, id quod nescio, an dici oporteat illum majestatis esse damnatum.*

Æneid. 4. *En quid agam? rursusne preces irrisa precres
Experiar? Nomatumque petam conubia supplex,
Quos ego sum toties jam dedignata marito?
Iliacas igitur classes, atque ultima Teucrium
Jussa sequar?*

Ibid.

LIBER

Ibid. *Hæc quid agat
Audeat affatis? &
Cornelius Tacit.
scriptas, quas per
Quid scribam volui
minime non scribam
dent, quam perire
Schemate hoc pal
que qui me veritam
Verris. ult. Qu
rationes conferam?
Pro Amer. Qu
diar? aut quid
commertatum? pop
Ibid. Nec quom
Isum, &c.*

COM

ut deliberatio
vel iudice.) Gr
4 v. 19. Vos it
fætu Dei vos p
(Ita Petrus & J
meis, in Concilio
resistentibus. Ut
in consilium adhibe
confilium a libere
cum iudicibus qu
iur Communicat
permissio, ce
relinquimus, ut
rissi, quid nunc
pro Deiot.)

Ibid. *Heu quid agat? quo nunc reginam ambire furentem. Audeat affatis? & quæ prima exordia sumat?*

Cornelius Tacit. 20. *Censet literas Tiberii ad Senatum scriptas, quas per Addubitationem exorditur, his verbis: Quid scribam vobis P. C. aut quomodo scribam, aut quid omnino non scribam hoc tempore, Dii me Deaque pejus perdent, quam perire me quotidie sentio, si scio.*

Schemate hoc passim utitur Cicero, ut in *Ligariana*: *Itaque quo me vertam, nescio.*

Verrin. ult. *Quid agam, iudices? quo accusationis mee rationes conferam? quo me vertam?*

Pro Amer. *Quid primum querar? aut unde potissimum ordiar? aut quod, aut a quibus auxilium petam? Deorumne immortalium? populine Romani.*

Ibid. *Nec quomodo dicam, nec quomodo taceam, reperire possum, &c.*

CAPUT XXXII.

COMMUNICATIO

est deliberatio cum aliis (auditore, adversario vel iudice.) Græce dicitur *ἀνακοίνωσις*, ut Act. 4. v. 19. *Vos ipsi iudicate, an justum sit in conspectu Dei vos potius audire, quam Deum.*

(Ita Petrus & Johannes respondent Sacerdotibus & Saducais, in Concilio ipsis ne docerent in nomine Jesu interdicens. Ubi per *ἀνακοίνωσις* ipsorummet iudicium in consilium adhibent. *Quandocunque enim aut auditorem in consilium adhibemus, aut ipsos adversarios consulimus, aut cum iudicibus quasi deliberamus, hæc ipsa deliberatio dicitur Communicatio, Fab. lib. 9. c. 2.* Huc refertur *ἐπιποπὴ* permissio, cum videlicet auditori aliquid æstimandum relinquimus, ut: *Tuum est, Caesar, qui pro multis sæpe dixisti, quid nunc mihi animi sit, ad teipsum referre.* Cic. pro Dejot.)

Differt